

[Kristen Amby.]

men ment var rigtigt. Jeg mener ogsaa, det er rigtigt. Men for at fastholde det Synspunkt i dets Princip mente Valglovens Fædre — og jeg mener det samme den Dag i Dag, og jeg gaar ud fra, at ogsaa Tingets Flertal mener det —, at det var nødvendigt paa den anden Side at sikre Anskuelserne forholdsmæssig Repræsentation. Det er de to Hensigter, Valgloven kender.

Er de naaet, eller er de det ikke? De er naaet saadan, at i Øjeblikket er Venstre her overrepræsenteret med 3 Mandater. Hvad har man saa at klage over? Jo, man kan sige, at det er kedeligt, at det ligger saaledes, at man ikke har nogen af sine Mandater herinde i Stedet for ude. Det kan jeg godt forstaa, særlig med den Agitation, der føres — om den giver saa meget mere, ved jeg ikke, det er en Ting for sig. Men hvad har det med Retfærdighed og Uretfærdighed at gøre i Valglovens Forstand? Man har baade det ene Hensyn tilgodeset, at man har Vægten af sine Mandater i de tyndt befolkede Egne, hvor man har en Rigsdagsmand paa forholdsvist faa Stemmer, og man har endda flere, end der forholdsmæssigt tilkommer en; hvad Uretfærdighed er der saa i, at Stemmerne herinde ikke bliver repræsenteret?

Nu mener man altsaa at kunne bøde noget paa det ved at gennemføre denne Bestemmelse om Sletning af Stregerne, som det hedder, altsaa ved at betragte Storkøbenhavn som een Valgkreds.

Ja, jeg hørte nok, eller mener at have hørt — men jeg vil næsten gaa ud fra, at jeg har hørt fejl — det ærede Medlem Hr. Holm sige, at i 1943 vilde man have faaet Repræsentation, hvis der ingen Streger havde været ... (Holm: Ja, paa 19 185 Stemmer!). Ja, hvis man i 1943, da man fik 4000 Stemmer, havde faaet det samme Stemmetal, som man fik i 1945 — naa ja, hvis og hvis, det kender vi. Men altsaa, ikke ved noget af de Valg, der har været afholdt indtil nu, hverken i 1943 eller i 1945 — der for Venstre var et særdeles gunstigt Valg, meget gunstigere end det kommende jo da vil blive her i København, for naturligvis vil de Mennesker, som stadig er konservative og som af en eller anden Grund dengang stemte Venstre, gaa tilbage og stemme konservativt nu, det er ligetil, saa nu vil det ikke blive et saa godt Valg —, altsaa ikke ved noget Valg, der har været afholdt, og heller ikke ved det kommende vil det betyde, at Venstre vil faa nogen Repræsentation, naturligvis ikke, selv om man slettede Stregerne.

Dernæst er der nu et tredje Hensyn,

som jeg synes maa tages af Folk, der er Tilhængere af Enkeltmandskredssystemet — og jeg maa indrømme, at jeg staar ikke deres Synspunkt meget fjært. Jeg er bange paa mange Maader for den Udvikling, der sker, ikke blot i Danmark, men ogsaa andetsteds, hvor der aldrig kan skabes en fast Regering, og hvor der ingen Fasthed bliver i Landets Ledelse. De Uretfærdigheder, som Enkeltmandskredssystemet medfører i England, gaar snart ud over den ene, snart ud over den anden — det er nu en Historie for sig. Men i hvert Tilfælde, enten man har den Mening eller ej, saa er det da klart, at vi alle maa søge saa meget som muligt at undgaa Sektdannelse i Politik — er det ikke 7 Sekter, vi har i Øjeblikket? Hvis man nu tænkte sig København som een Storkreds, vilde Fristelsen være endnu større, for man kan ved lidt rigelig Propaganda — jo mere uvederhæftig den er, i des højere Grad plejer den at vinde Tilhængere — skabe adskillige politiske Sekter, som kunde blive repræsenteret her i Hovedstaden, hvis man slettede den Bestemmelse, der er nu. Det er ogsaa et Hensyn, der burde veje over for en almen Betragtning om, hvad der er hensigtsmæssigt. I Virkeligheden er vi jo allerede for splittede. Nogle af de Partier, der er opstaaet under denne Valglov, har jo vist sig bare at være Døgnfluer og er forsvundet igen, og nu er der jo et af dem, det, som har proklameret at være Fremtidens Parti, der er i fuld Opløsning og er ved at gaa igen, fordi det bortset fra de mange udmærkede Mennesker, der som Medlemmer af det stemmer for det — der er sikkert ogsaa enkelte udmærkede Medlemmer her i Salen —, i Virkeligheden er en Sekt. Jeg tænker endvidere paa Erhvervspartiet i sin Tid; det gik ogsaa nedenunder og hjem. Og saadan vil disse Partier være Døgnfluer. Det skal de ogsaa have Lov til at være, men ligefrem at opmuntre til flere er der ingen Grund til. Jeg betragter dem som i nogen Grad en Sikkerhedsventil paa Dampkedlen, men at opfordre til mere Splittelse og mere Sektdannelse, saaledes at disse smaa Partier maaske i givne vanskelige politiske Situationer kunde være Tungen paa Vægtskaalen, saadan som det hele udvikler sig, kan jeg ikke se tjener noget fornuftigt Formaal.

Man vil altsaa af, hvad jeg allerede har sagt, forstaa, at vi ikke er Tilhængere af det, der her foreslaas, hverken af at slette Stregerne, altsaa behandle Storkøbenhavn som een Valgkreds, ej heller af i Hast at udvide Tillægsmandaternes Antal med 2. Vi indrømmer, at Valgloven trænger til en Revision. Forskydningen i Befolkningstæt-